Dosarul nr. 1-1110/2025
1-25057676-12-1-25042025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

25 noiembrie 2026 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța de judecată în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Mariana Mihailov
Cu participarea:
Procurorului Renata Anici-Nărea, Olesea Botezatu
Apărătorului inculpatului, avocat Radu Rusanovschi
Inculpatului Nichita Mironov
Părții vătămate Dmitri Țîmbalari

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și 80[1] Cod penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Mironov Nichita *****, a.n.*****, NI *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat mun. Chişinău, str. ***** studii medii incomplete, supus militar, celibatar, neîncadrat în cîmpul muncii, anterior judecat prin:

- *Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 09.07.2026, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 2, lit. b) și c), la 5 (cinci) luni în penitenciar de tip semiînchis;*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) din Codul penal, -

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 25.04.2025 – 25.11.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Privind fapta prejudiciabilă constatată.

Mironov Nichita *****, la 11.04.2025, aproximativ la orele 13:20 min., având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, pe ascuns a sustras trotineta electrică de model "*****", cu numărul de serie *****, culoare gri întunecat, în valoare de 15000 lei, pe care cet. Tîmbalari Dmitrii a parcat-o în adiacentul intrării centrale în Asociația Medicală Teritorială Rîșcani, mun. Chişinău, IMSP Centrul Consultativ Diagnostic, amplasat pe str. *****, mun. Chișinău, după care, cu bunul sustras a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Tîmbalari Dmitrii un prejudiciu material în sumă de 15000 lei.

Astfel, prin acţiunile sale intenționate, Mironov Nichita ***** a comis furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, infracţiune prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Mironov Nichita ******* a înaintat o cerere olografă, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală și 80^1 Cod penal, indicând că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaşte vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate, nu solicită administrarea altor probe noi și se căieşte sincer, cererea fiind contrasemnată şi de apărătorul inculpatului.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere şi faptul că recunoaşte vina în infracțiunile incriminate.

La fel, apărătorul Radu Rusanovschi, care acționează în interesele inculpatului Mironov Nichita *****, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, Renata Anici-Nărea, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii, invocând dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Declaraţiile inculpatului în şedinţă de judecată.

Inculpatul **Mironov Nichita *****,** în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate a relatat că, la data de 11 aprilie 2025 se deplasa la bunica sa care activează la spitalul nr.3. Deplasându-se pe str. Alecu Russo, mun. Chișinău, a observat o trotinetă lângă intrare, așa cum avea necesitate de bani, a hotărât să o ia. După ce a plecat cu trotinetă, peste o zi sau două, a fost oprit de colaboratorii de poliție, care l-au întrebat unde este trotineta, la ce a indicat locul aflării acestea. Dacă nu greșește, trotineta a fost restituită. Își cere scuze în fața părții vătămate, îi este foarte rușine. Îi pare foarte rău. Are doi copii minori la întreținere. Se află în detenție din 03 iunie, dar sentința pe care o execută este din iulie pe un termen de 5 luni până în decembrie 2026. Dacă ar fi posibil, ar solicita aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, pentru a putea restitui prejudiciul și a-și crește copii minori. Îi este foarte rușine de ceea ce a făcut. Este de acord să restituie prejudiciul părții vătămate în mărime de 10 000 lei, dacă va fi la libertate, va înregistra numărul de telefon al părții vătămate și îi va restitui.

Cu privire la aprecierea probelor şi încadrarea juridică a faptelor.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Mironov Nichita ******* își recunoaşte vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate

suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat în ședință de judecată:

Declarațiile părții vătămate Ţîmbalari Dmitrii, a declarat că, la data de 11.04.2025, după prânz, a mers cu trotineta electrică personală la policlinica Asociația Medicală Teritorială Rîşcani mun. Chişinău, IMSP Centru Diagnostic Consultativ, amplasat în mun. Chişinău, str. *****, pentru a prelua o îndreptare medicală. Astfel, a ajuns în fața policlinicii aproximativ la ora 13:20 şi a parcat trotineta pe scările de acces în policlinică, intrarea centrală, din partea stîngă de ușa de acces în policlinică. Deşi, dispune de lanţ de siguranță antifurt pentru trotinetă, în acest caz nu a utilizat-o. În policlinică s-a aflat aproximativ 10 minute, după care a ieşit din policlinică şi a constatat lipsa trotinetei. Trotineta este electrică, pliabilă, de model "*****", cu numărul de serie *****, de culoare gri întunecat spre negru, cu frînă de mână amplasată pe partea stângă a ghidonului, pe partea dreaptă a ghidonului se afla o piesă de formă pătrată de culoare neagră, cu care la apăsare se efectuează plierea trotinetei, husele de protecție laterale pentru mâini a ghidonului de culoare gri deschisă, pe mijlocul ghidonului se află un ecran LED de culoare neagră, de formă dreptunghiulară, pe care se indică viteza cu caractere de culoare albastră, sub ecran se află un buton de culoarea neagră de pornire/stingere a trotinetei, de formă rotundă, de ghidon era legat lanțul antifurt metalic acoperit de silicon de culoare neagră, cu cod cu cifre prin rotire, codul 2632, la momentul furtului acesta era blocat cu codul sus-indicat, sub ghidon se află o lanternă incorporată de formă ovală, 2 roți cu anvelope din elastic de culoare neagră, pe care le-a procurat și instalat de sine stătător în locul roților de fabrică pneumatice, cu dungi de culoare galbenă, deasupra roții din față se afla o piesă de culoare gri deschis, platforma pentru picioare de culoare gri întunecat, pe care se află pe centru inscripția de culoare galbenă "ninebot", în care este incorporată bateria 15,3 Ah, de fabrică, dintre caracteristicele speciale poate comunica că pe partea stângă a platformei se află o zgârîetură şi o îndoire în platformă pentru că a lovit-o de bordură întâmplător, iar din partea stângă a țevii pe care este plasat ghidonul şi anume în regiunea unde se uneşte cu platforma pentru picioare, mai sus de roata din față, se află o crăpătură cu dimensiunea aproximativă de 1 cm. Trotineta care i-a fost sustrasă este la preț de 15 000 lei, astfel i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 15 000 lei.

- *Ordonanța şi Procesul-verbal de ridicare din 11.04.2025*, conform cărora de la cet. *****, d.n. *****, a fost ridicat un suport de stocare CD pe care sunt transcrise 2 imagini video înregistrate de camerele de supraveghere video instalate pe perimetrul exterior al Asciației Medicale Teritoriale Rîşcani, mun. Chişinău, Centru diagnostic Consultativ, amplasat pe str. *****, mun. Chişinău, care cuprinde imagini video a persoanei care a comis furtul trotinetei la 11.04.2025, ulterior acesta fiind stabilit ca Mironov Nichita.

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului, din 04.10.2024, (a imaginilor video) din 11.04.2025*, la deschiderea imaginii video cu denumirea "NVR_ch3_main_20250411130001_20250411140000", cu extensia "mp4", se constată că imaginea video este coloră, nu dispune de linie sonoră, cu durata de 23 minute 41 secunde, data 2025-04-11, indicată pe imagine, în intervalul de timp între ora 13:00:01 şi ora 14:00:01, indicate pe imagine, în partea de sus dreapta şi inscripția "INTR.CENTR". În vizorul camerei de supraveghere video care a înregistrat imaginea video se află scările şi ușa de acces într-o clădire, în fața scărilor aflîndu-se o porțiune de trotuar mărginită cu carosabilul, iar în partea dreapta de scări se află o stație de transport public, în adiacentul căreia se află un pilon. La ora 13:20:55, în vizorul camerei de supraveghere video apare mergând pe trotuar din partea stînga a imaginii spre stație o persoană de gen masculin îmbrăcată în hanorac de culoare bej, cu gluga pe cap, vestă de

culoare neagră, pantaloni de culoare portocalie şi adidaşi de culoare albă, însoțit de o altă persoană, care se opresc lîngă pilonul din adiacentul stației. La ora 13:22:50, în vizorul camerei de supraveghere video apare o persoană de gen masculin îmbrăcată în vestă de culoare neagră, pantaloni de culoare gri, chipiu pe cap, ochelari de vedere, cu barbă, care se deplasează pe trotinetă electrică din partea dreapta a imaginii spre scările de acces din prim-cadrul imaginii. Această persoană staționează în fața scărilor, ia trotinetă în mînă, ridică scările şi pune bicicleta pe scările de acces în clădire, din partea stîngă a uşii de acces şi intră în clădire. În acest timp, persoana în panatolni de culoare portocalie descrisă supra, aflîndu-se lîngă pilonul dein adiacenul stației, priveşte în direcția scărilor şi uşii de acces în clădire. La ora 13:23:06, persoana de gen masculin îmbrăcată în panatloni de culoare portocalie descrisă supra se deplasează de lîngă pilon spre clădire, urcă scările de acces şi intră pe uşă la ora 13:23:20. La ora 13:23:38, ultimul iese pe uşă, urcă pe trotineta electrică aflată din partea stîngă a uşii şi se deplasează pe rampa de acces pentru cărucioare, după care iese din vizorul camerei de supraveghere video. La deschiderea imaginii video cu denumirea "NVR ch15 main 20250411132000_20250411133000", cu extensia "mp4", se constată că imaginea video este coloră, nu dispune de linie sonoră, cu durata de 09 minute 58 secunde, data 2025-04-11, indicată pe imagine, în intervalul de timp între ora 13:19:59 şi ora 13:29:57, indicate pe imagine, în partea de sus dreapta. În vizorul camerei de supraveghere video care a înregistrat imaginea video se află o porțiune de clădire, în adiacentul căreia se află o porțiune de cărare pavată, mărginită de o fîşie de sol cu verdeață, mărginită de o porțiune de trotuar. La ora 13:23:48, în vizorul camerei de supraveghere video intră persoana de gen masculin îmbrăcată în hanorac de culoare bej, cu gluga pe cap, vestă de culoare neagră, pantaloni de culoare portocalie şi adidaşi de culoare albă, descrisă în cadrul examinării imaginii video cu denumirea "NVR_ch3_main_20250411130001_20250411140000", care se depasează pe o trotinetă electrică pe diagonală pe fîşia de sol, apoi pe cărarea pavată din adiacentul clădirii, spre planul secundar al imaginii video, în partea dreapta, după care virează la stînga pe trotuar şi dispare din vizorul camerei de supraveghere video.

- *Proces verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 16.04.2025*, cu participarea cet. Mironov Nichita *****, a.n.*****, în cadrul căreia ultimul a confirmat cele declarate în cadrul audierii în calitate de bănuit şi a arătat traseul pe care l-a parcurs în timp ce a sustras toritneta electrică la 11.04.2025.

- *Ordonanță de restituire a corpurilor delicte din 17.04.2025*, conform căreia trotineta electrică ridicată de la bănuitul Mironov Nichita ***** a fost transmisă spre păstrare părții vătămate Ţîmbalari Dmitrii la 17.04.2025.

Mijloace materiale de probă: - imaginile video fixate pe un suport informațional CD, ridicate la cet. *****, a.n. *****, care cuprind imagini video a persoanei care a comis furtul trotinetei la 11.04.2025, ulterior acesta fiind stabilit ca Mironov Nichita, recunoscut prin ordonanța din 14.04.2025, care a fost examinat, anexat şi se păstrează la materialele cauzei penale.

Corpul delict: trotineta electrică de marca "*****", cu numărul de serie *****, de culoare gri întunecat, recunoscută în baza ordonanței din 17.04.2025, iar potrivit ordonanței din 17.04.2025, a fost transmisă spre păstrare părții vătămate Ţîmbalari Dmitrii.

Potrivit art. 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă, care denotă comiterea faptelor infracţionale de către inculpatul **Mironov Nichita *******, acesta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestor fapte şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţă informaţia obţinută este aceiaşi şi nu afectează probatoriului în cauza penală.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or veridicitatea este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de inculpat, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiunii, certitudinea comiterii acestora nemijlocit de către **Mironov Nichita ******* şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie a faptelor.

Mai mult, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu alte mijloace de probă administrate, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie.

În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul;

2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Mironov Nichita ******* a săvârșit infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prevăzută de art. 186 alin.(1) din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că ultimul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate infra.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunile de furt imputate inculpatului, instanţa statuează că, în mod evident s-au constatat faptele prejudiciabile prin care s-a atentat la *obiectul juridic* special al infracţiunii incriminate, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

La fel, *obiectul material* al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor, iar în cadrul cauzei penale s-a confirmat provenienţa bunului de la partea vătămată, atât prin declaraţiile acestuia, dar şi în rezultatul confirmării personale de către inculpat, care personal a susţinut acest lucru fiind audiat în faza judecării cauzei, precum şi a recunoscut vinovăţia în săvârşirea infracţiunii de furt, oferind detalii în acest sens în ședinţă de judecată.

Prin urmare, bunul sustras de inculpat, deţine o valoare anumită, reprezintă un lucru susceptibil apropierii individuale, în privința căruia victima își exercita dreptul de proprietate și posesie, fiind de altfel bun mobile, care în rezultat şi constituie obiectul material al infracțiunii incriminate.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminată lui **Mironov Nichita *******, instanța de judecată subliniază că în situaţia incriminării faptei în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului

patrimonial efectiv; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns.

Respectiv, cu referire la fapta prejudiciabilă comisă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunul său, care prespune de fiecare data trecerea în stăpânirea inculpatului a bunului sustras, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunului.

Faptul deposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunul sustras de către inculpat, pe care ulterior ultimul l-a utilizat după propria dorinţă şi conform propriei convingeri, circumstanţă de fapt confirmate în şedinţă de judecată de însăşi **Mironov Nichita *****.

Ilegalitatea acţiunilor sale şi gratuitatea luării bunului sustras s-a manifestat prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunului său de către partea vătămată, exprimat în declaraţiile acestuia, recunoscut de inculpat prin cererea sa privind examinarea cauzei în procedură simplificată, ceea ce denotă că acesta a acţionat intenţionat cu scopul de a sustrage bunul ce aparţine victimei, de a dispune definitiv de acesta şi nicidecum în scopul unei folosinţe temporare eventual.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii. Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţii vătămate este direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorului.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunului sustras, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte „beneficii prezumate” pentru victimă, ci se aflau în posesia reală a ultimei la momentul săvârşirii infracţiunii, ceea ce indică direct spre cauzarea unui „prejudiciu patrimonial efectiv” părții vătămate, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

Cu alte cuvinte, instanţa reţine că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părții vătămată, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

Stabilirea modului ascuns în cazurile incriminării componenţei prevăzute la art. 186 din Codul penal, în opinia instanţei a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv în speța dedusă judecării şi s-a realizat în opinia instanţei, pe neobservate pentru alte persoane, or în acest context, în timpul săvârşirii infracţiunii, inculpatul nu se afla în nemijlocita apropiere de victimă, iar având certitudinea că nu este observat şi că victima avea temporar bunul personal fără supraveghere, a acţionat într-un mod imperceptibil pentru aceasta, astfel încât a rămas neremarcat, ceea ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, în special cele relatate de partea vătămată și în urma examinării probelor anexate la materialele cauzei şi confirmate integral de inculpat.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de furt, în speță face parte din rândul infracţiunilor materiale, care s-au consumat din momentul luării bunului din posesia părții vătămate cu dispunerea ulterioare de acesta după propria dorinţă a făptuitorului, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii incriminate lui **Mironov Nichita *****.**

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunile de furt este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re),* adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracțiunilor de către inculpatul **Mironov Nichita *******.

Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, în cazul infracţiunii de furt, inculpatul s-a folosit de momentul neremarcării sale de alte persoane, iar ulterior a sustras bunul care aparţine părții vătămate.

Instanța de judecată mai reține şi faptul că inculpatul a recunoscut vinovăţia sa în faza judecării cauzei, oferind detalii despre modul sustragerii bunului şi chiar dacă acest mijloc de probă nu este determinant în acest caz, declaraţiile sale au fost apreciate ca veridice, din motivul coroborării cu alte mijloace de probă enunţate mai sus şi din lipsa oricăror discrepanţe cu acestea, iar mai mult, instanţa conchide că doar un făptuitor adevărat ar fi putut recunoaşte faptele incriminate de către organele de poliţie, oferind ulterior şi detalii despre modul de sustragere a bunului, atât la faza urmăririi penale, cât şi în şedinţă de judecată.

Concomitent, instanţa nu a constatat probe care ar infirma prezenţa scopului de cupiditate la săvârşirea infracţiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorinţa inculpatului de a beneficia de bunul sustras sau de a-l trece în posesia altor persoane, neavând intenţia folosirii temporare a lui.

Din punct de vedere al calităţii de subiect al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 14 ani, iar **Mironov Nichita ******* semnele subiectului infracţiunii incriminate, or ultimul conform extrasului din Registrul de Stat al Populaţiei, este născut pe ***** şi a comis infracţiunea incriminată în perioada majoratului.

Concomitent, **Mironov Nichita ******* nu se află la evidenţa medicului psihiatru, nici nu se află la evidența medicului narcolog.

În drept, instanţa indică că fapta inculpatului, privind sustragerea pe ascuns a bunului altei persoane, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Aşadar, instanța de judecată consideră că **Mironov Nichita ******* urmează fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Mironov Nichita *******, a săvârşit fapta pentru care a fost acuzat şi a comis-o cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cauzei penale şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui **Mironov Nichita ******* la răspundere penală, conform componenţelor de infracţiune incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către *acuzatorul de stat Olesea Botezatu*, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului **Mironov Nichita *******, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, și în temeiul normei indicate, raportate la art.80[1] Cod penal, a-i stabili acestuia o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Încasarea din contul inculpatului a prejudiciul cauzat părții vătămate. Mijlocul de probă de păstrat la materialele cauzei iar corpul delict a fi lăsat în proprietatea părții vătămate.

Apărătorul inculpatului, avocatul Radu Rusanovschi, în dezbaterile judiciare, având în vedere procedura de examinare, și poziția expusă de inculpat, pe lângă cele menționate de procuror menționează că inculpatul are 2 copii minori, unul recent născut. Trotineta a fost restituită, a recunoscut vina de la etapa anchetei. Acțiunea civilă consideră că urmează a fi examinată separat în vederea probării sumei, prejudiciul urmează a fi probat de partea care îl solicită. Consideră că acțiunea civilă este neîntemeiată, trotineta a fost restituită, iar solicitarea nu a fost probată. Astfel, solicită aplicarea unei pedepse non privativă de libertate.

Inculpatul Mironov Nichita *****, în ultimul cuvânt a susținut că îi este rușine de ce a făcut. Solicită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau aplicarea amenzii.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art.7 și 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Aşadar, instanţa statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 186 alin. (1) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în

funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Mironov Nichita ******* face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Circumstanțe atenuante conform prevederilor art. 76 Cod penal pentru inculpatul Mironov Nichita *****, nu s-au reținut.

Totodată, instanța de judecată reține că **Mironov Nichita ******* a comis infracțiunea în în prezența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Or, potrivit revendicării din materiale cauzei, inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, fapt constatat din istoria antecedentelor: prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30.04.2026, Mironov ***** a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (1) și art. 192/1 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 4 ani. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03.07.2026, Mironov ***** a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.07.2026, Mironov ***** a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 luni.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Mironov Nichita ******* de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 186 alin. (1) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecţia proprietăţii sale şi libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziţii.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul a obiectat, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub închisorii.

În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza

probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se va stabili o pedeapsă cu sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Instanţa conchide astfel că sancțiunea aplicată este echitabilă în raport cu infracţiunile săvârşite de inculpat şi în acelaşi timp nu vor genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

De asemenea, pedeapsa aplicată mai este motivată prin raportare la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmării penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, la comportamentul său, ce permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală sun formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii normelor penale incriminate.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui **Mironov Nichita ******* se va calcula din momentul pronunțării prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare participanții la proces nu s-au expus cu privire la măsura preventivă ce ar urma să fie aplicată în privința inculpatului.

Totodată, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării. Alin. (2) al aceluia articol indică faptul că arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile şi în condiţiile prevăzute în art.176, luînd în considerare şi dacă: 1) învinuitul, inculpatul nu are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova; 3) învinuitul, inculpatul a încălcat condiţiile altor măsuri preventive aplicate în privinţa sa ori a încălcat ordonanţa de protecţie în cazul violenţei în familie; 4) există probe suficiente asupra faptului că învinuitul, inculpatul, aflîndu-se în libertate, prezintă un risc iminent pentru securitatea şi ordinea publică. Alin. (3) al art. 185 menționează că la soluționarea chestiunii privind arestarea preventivă, judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată are obligaţia să examineze prioritar oportunitatea aplicării altor măsuri preventive, neprivative de libertate, apoi a celor alternative arestului preventiv, şi să respingă demersul privind aplicarea arestării preventive atunci cînd

acesta nu este motivat suficient sau dacă motivele invocate nu sînt susţinute prin probe care confirmă temeiurile rezonabile de aplicare. Judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată are dreptul să dispună oricare altă măsură preventivă prevăzută la art.175.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpatul **Mironov Nichita ******* a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea *aplicării măsurii preventive sub forma arestului preventiv* în privința acestuia, existând riscul real ca până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe inculpatul să execute în întregime pedeapsa stabilită anterior, care la moment execută pedeapsa stabilită de 5 (cinci) luni.

Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului **Mironov Nichita ******* măsura preventivă – *arestarea preventivă.*

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat păstrarea la cauza penală a mijloacelor materiale probă.

Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa totuşi precizează că prin ordonanța organului de urmărire penală din 17.04.2025, a fost recunoscut în calitate de corp delict: *trotineta electrică de marca "*****", cu numărul de serie *****, de culoare gri întunecat*, care a fost transmisă spre păstrare părții vătămate Ţîmbalari Dmitrii.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 14.04.2025 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la materialele cauzei: *imaginile video fixate pe un suport informațional CD, ridicate la cet. *****, a.n. *****, care cuprind imagini video a persoanei care a comis furtul trotinetei la 11.04.2025, ulterior acesta fiind stabilit ca Mironov Nichita,* care a fost anexat şi se păstrează la materialele cauzei penale.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi alţi purtători de informaţie

tehnico-electronică, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, mijlocul material de probă exprimat prin: *imaginile video fixate pe un suport informațional CD, ridicate la cet. *****, a.n. *****, care cuprind imagini video a persoanei care a comis furtul trotinetei la 11.04.2025, ulterior acesta fiind stabilit ca Mironov Nichita*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale, corpul delict - *trotineta electrică de marca "*****", cu numărul de serie *****, de culoare gri întunecat* şi restituit părții vătămate Ţîmbalari Dmitrii, urmează să rămână în posesia acestuia după definitivarea sentinței.

Cu privire la acţiunile civile.

În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Olesea Botezatu a solicitat admiterea acţiunii civile înaintate de partea vătămată Ţîmbalari Dmitrii.

Apărătorul inculpatului, avocatul Radu Rusanovschi în ședința de judecată considerat neîntemeiată cererea, or trotineta a fost restituită, iar careva probe privind cauzarea prejudiciului, nu au fost prezentate.

Inculpatul Mironov Nichita ***** a fost de acord să întoarcă părții vătămate prejudiciul material cauzat doar să fie la libertate.

Respectiv, instanţa precizează că prin ordonanţa din 11.04.2025, Ţîmbalari Dmitrii a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale. Prin ordonanța din 11.04.2025, Ţîmbalari Dmitrii a fost recunoscut în calitate parte civilă în cadrul cauzei penale.

La caz se constată în mod cert că părții civile Ţîmbalari Dmitrii i-a fost cauzat un prejudiciu material, inculpatul recunoscând, prin cererea de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, sustragerea trotinetei.

Instanța de judecată atestă faptul că partea vătămată Ţîmbalari Dmitrii a depus acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la Mironov Nichita cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în sumă totală de 10 000 (zece mii) lei.

În continuare, în drept instanța reține că în conformitate cu art.219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform alin. (2) pct. 3) al aceleiaşi norme, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul

patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reţine că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

În speţă, instanţa atestă solicitarea părţii civile de a restitui prejudiciul material cauzat, care în cazul părții vătămate constituie suma de 10 000 (zece mii) lei, totodată instanţa statuând în privinţa cauzării unui prejudiciu material în cuantumul invocat de partea civilă care chiar dacă bunul a fost restituit peste 5-6 zile, însă fiind transportul folosit în serviciu, acesta a achitat serviciile de livrare sau era nevoit să refuze clienților, însă careva probe în vederea confirmării acestora, nu au fost prezentate.

În aceste condiţii, fiind ascultate opiniile participanţilor la proces, instanța relevă că prejudiciul material solicitat de partea vătămată, urmează a fi respins ca neîntemeiat, or, nu au fost prezentate careva probe în vederea confirmării suportării altor cheltuieli, or trotineta a fost restituită în 5-6 de la comiterea infracțiunii, în stare satisfăcătoare.

Astfel, solicitarea părții civile cu privire la încasarea sumei de 10 000 lei, ceea ce constituie prejudiciul material cauzat prin infracțiune, instanța urmează să o respingă, ca neîntemeiată.

Respectiv, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în faţa instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 67, 80[1] și 84 din Codul penal, 162, 221, 329, 340, 364[1], 384, 385, 389 şi 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovat **Mironov Nichita ******* în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și cu aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei, pentru inculpatul **Mironov Nichita ******* se va calcula din momentul pronunțării prezentei sentințe.

Până când sentinţa va deveni definitivă, se aplică în privinţa lui **Mironov Nichita ******* măsura preventivă – *arestarea preventivă*.

*Mijloace materiale de probă – imaginile video fixate pe un suport informațional CD, ridicate la cet. *****, a. n. *****, care cuprind imagini video a persoanei care a comis furtul trotinetei la 11.04.2025, ulterior acesta fiind stabilit ca Mironov Nichita*, care se păstrează la materialele cauzei penale, se va deţine la cauza penală pe toata perioada păstrării sale.

Corpul delict:

- *trotineta electrică de marca "*****", cu numărul de serie *****, de culoare gri întunecat*, care a fost transmisă spre păstrare părții vătămate Ţîmbalari Dmitrii, rămâne în proprietatea acestuia din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Acțiunea civilă depusă de Ţîmbalari Dmitrii privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 10 000 (zece mii) lei se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Silvia Slobodzean**